

המפגש נמצא את ברכת רוקע הארץ על המים; 'רוקע הארץ על המים - כי לעולם הסבו', אם הארץ נרקעה על המים הבריאת העולם נמצא אנחנו צריכים להודות על מה הכל בוקר מחדש? ואיך מה קשור איכות שלנו לעולם?

הצעה לפתיחה: מה הם המים ומה הם הארץ בחיים שלנו? מה היחס בין היציבות והשגרה לבין המעוף והשאיפות האינסופיות?

מה שנראה: ברכת רוקע הארץ על המים, קודם כל מזכירה לנו שכל יום נעשה מעשה בראשית. אנו מודים על כך. ומודים על היציבות. השגרה הברוכה. זה שאנחנו משאירים את הנעליים ואת הבגדים בכסא ליד המיטה ומצפים למצוא אותם למחרת בדיוק באותה צורה. למעלה מזה, יש כאן את האמון של ה' בנו: ה' נותן לנו מקום בעולם. בניגוד לאינסופיות המאיינת, יש מקום בו אנו גדלים. צומחים וחיים.

1. הרד"ק כמו הלבוש, אומרים שיש כאן נס שהוא כנגד הטבע. באופן פשוט לא היה מקום לארץ להופיע, אלא רק המים. והקב"ה ייחד מקום לארץ, הפך הטבע. קודם כל: נזכרים בבריאת העולם, כי כל יום הקב"ה מחדש בטובו. הודאה על כל דבר. גם על הגרביטציה.

לפי זה: למה לא מברכים גם לעושה אורים גדולים ואת כל שאר המזמור?
ולמה צריך להפוך את הטבע, ניצור את העולם מראש בצורה האידיאלית?

2. הרב קוק בונה יחס בין הארץ למים. אנחנו צריכים את שניהם. את ההרחבה וההתפשטות, ואת היכולת להיות נוכחים במקום מסוים. להחזיק את שניהם. ניתן לספר כאן את אמרתו של ר' שמחה בונים על הפתקים בשני הכיסים. באחד בשביל נברא העולם, ובשני ואנוכי עפר ואפר.

3. הנועם אלימלך מתווה פירוש מהפכני: המים הם הנטייה שלנו לה' יתברך, אבל אם העולם היה כך, לא הייתה משמעות לקיומו של האדם. ולכן, הקב"ה צר את הקרקע, החומר, שמושך אותו לארץ. לתאווה. ומכח היכולת להתמודד איתם אנו גדלים (בכלל כל היכולת שלנו לפתח שרירים מותנית בכח המנגד, סר איזיק ניוטון והגרביטציה)

4. מעל לזה: היכולת שלנו לשזור. הקב"ה נותן לנו מקום בעולם. להראות כמה הוא רוצה בנו. ועלינו לבקש שהגוף יהיה מחובר לנשמה. ושנעשה את רצונו